

ארבע מיתות פרק שביעי מנהדרין

מסורת
הש"ס

קעמ א מיי ס'ט מנ'ל
כלאים הלכה ז
וסי'ג מהלכות שכיחות
הלכה ז סמג לאוין
קפד רפח טו'ש'ע י"ד
ס'י רז טו'ף י'א וטו'ש'ע
ח'ט ס'י שלח טו'ף ג :
קפב ב מיי ס'ו מנ'ל
ע"י הלכה א סמג
לאוין לח :

קפא ג מיי ס'ט הל'
ז סמג לאוין לטו'
קפב ד מיי ס'ט הל'
סמג עין לח :
קפג ה מיי ס'ט פ"ה
הל' יג סמג לאוין
ט טו'ש'ע י"ד ס'י קעט
טו'ף יג :
[כתיבות דב]
**כבר חלפס רענ. כתב
בס' רב התי' גרסתו תו'אל
וישנן באה"ע ט' ש"הר"ק
כפוסו]

י"ל דבס'ק דתמורה
ד' ג

קפד ו ז מיי ס'ט הל'
ח ט סמג ס'ט
טו'ש'ע י"ד ס'י קעט ג
וס'ט' עו :

קפה ה מיי ס'ט הלכה
ד טו'ש'ע ס'ט
טו'ף יג :

יצאו עדים - תימה למ'ל למעוטי עדים זוממין מקרבן הא
אפילו בשוגג מיקטלי ללא צני התראה ו"ל דמשכת לה
שהזמו קודם גמר לין לחן כהרגין עד שיגמר הדין אל"כ כגון
שחזרו בהן מעלמן ואמרו מזבין אהנו : **הואיל** וישנו בקול -

תימה כי הדר ביה משגיחא דקול
ומסיק שאני עדים זוממין הואיל
וישנן כדליה מאי משני מכל הני
דתיב בת"כ כהדיח עדים זוממין
דמומעט מועשה מקלל אציו ואמו
ומסי' ומדיח ונביא השקר ובספרים
ישנים ל"ג עדים זוממין וה"צ אלא
אמר רבא שאני מגדף הואיל וישנו
בקול וכי פריך וקול לרבי יוחנן
לאו מעשה הוא לא פריך אלא מעדים
זוממים לחודיה דמודה ר' יוחנן
בכלולה דקול לאו מעשה הוא אלא
דוקא גבי חסמה משום דדבריו קא
עבד מעשה כשהבמה שמה לאכול
והוא גוער בה וזקפת רחשה וה"צ
עדים זוממין כדביביריה עבדי מעשה
לחייב הכדון תדע * (דכפרק בתרא
דמכות (ד' טז) : אל"כ רבי יוחנן לתנא
לא חייבי מימר דביביריה עבד
מעשה אלמא לא חייב עקימת שפתיו
מעשה אלא היכא דדיבירי עבדי
מעשה הלכך סיניא דקול קאי ולא
הדרא ביה אלא מעדים זוממים מיהו
כפ"ק דכריתות (ד' טז) קשה דליכא
התם כל הך סוגיא וסיניא דקול
ליחא התם כלל וא"כ תקשה ליה
מכל הני דתורת כהנים :

ריש לקיש אמר פטור - אליבא
דמ"ד לאו שאין בו מעשה
אין לוקין עליו פליגי בפרק הפועלים
(ב"מ ד' טז) דהא ר"ל אית ליה
פרק שבועות שהים (שבועות ד' טז).

מעלה זכורו - פ"ה מעלה
ומושיב המת על זכורו
ולא יתכן בצעל אוב דשאלו אלא נראה
דס' משפוט קך הוא סרגומו דאוב
וילעונו מתרגונון בדין זכורין ומיהו
יש לתמוה קל' דהוה ליה למקטן
המעלה בדין שהוא סרגומו של אוב :
המתלל

המרעיב עצמו כרי שתשרה
מה אעשה שעונותינו גרמו לנו שנאמר כ"י [אם] עונותיכם היו מבדילים
ביניכם לבין אלהיכם אמר רבא אי בעו צדיקי ברו עלמא שנאמר כי
עונותיכם היו מבדילים וגו' רבא* ברא גברא שדריה לקמיה דר' זירא
הוה קא משתעי בהדיה ולא הוה קא מהדר ליה אמר ליה מן חבריא
את הדר לעפריך* רב הנינא ורב אושעיא הוו יתבי כל מעלי שבתא
ועסקי בספר יצירה ומיברו להו עיגלא תילתא ואבלי ליה תנו רבנן מעונן
ר' שמעון אומר זה המעביר שבעה מיני זכור על העין וחב"א וזה האוחז
את העינים ר"ע אומר זה המחשב עתים ושעות ואומר היום יפה לצאת למחר
יפה ליקח לימודי ערבי שביעיות היטין יפות עיקורי קטניות מהיות רעות תנו
רבנן "מנחש זה האומר פתו נפלה מפיו מקלו נפלה מידו בנו קורא לו
מאחריו עורב קורא לו צבי הפסיקו בדרך נחש מימינו ושועל משמאלו
אל

יעיבין גרים רבה

מתיב ר' זירא * יצאו עדים זוממין שאין בהן
מעשה ואמאי הא ליתנהו בלב אמר רבא
שאני עדים זוממין הואיל וישנו בקול וקול
לרבי יוחנן לאו מעשה הוא והא איחמר
* חסמה בקול והנהיגה בקול רבי יוחנן אמר
* הריב ור"ל אמר פטור רבי יוחנן אמר חייב
* עקימת פיו הוי מעשה ר"ל אמר פטור
* עקימת פיו לא הוי מעשה אלא אמר רבא
* שאני עדים זוממין הואיל וישנן ** בראיה
ת"ד יבעל אוב זה המדבר בין הפרקים ומבין
אצילי ידיו ידעונו זה המניח עצם ידוע בפיו
והוא מדבר כאלו מתיבי * והיה כאוב
מארץ קולך מאי לאו דמשתעי כי אורחיה
לא דסליק ויתיב בין הפרקים ומשתעי תא
שמע * ותאמר האשה אל שאול אלהים
ראיתי עולים מן הארץ מאי לאו דמשתעי
כי אורחיה לא דיתיב בין הפרקים ומשתעי
ת"ד בעל אוב אחד המעלה בזכורו ואחד
הנשאל בגולגולת מה בין זה לזה מעלה
בזכורו אינו עולה כדרכו ואינו עולה בשבת
נשאל בגולגולת עולה כדרכו ועולה בשבת
עולה להיכא סליק הא קמיה מנח אלא אימא
עונה כדרכו ועונה בשבת ואף שאלה זו
שאל מורנוסרופוס את ר"ע אמר לו ומה יום
מיומים אמר לו ומה גבר מגוברין א"ל
דמרי צבי שבת נמי דמרי צבי א"ל הכי
קאמינא לך מי יימר דהאידינא שבתא אמר
לו נהר סבטיון יוכיח בעל אוב יוכיח קברו
של אביו יוכיח שאין מעלה עשן בשבת
אמר לו ביותו ביישחו וקיללתו שואל אוב
היינו ודוריש אל המתים דוריש למתים
כרתניא ה' ודוריש אל המתים זה המרעיב
עצמו והולך ולן בבה"ק * כרי שתשרה עליו
רוח טומאה וכשהיה ר"ע מגיע למקרא זה
היה בוכה ומה המרעיב עצמו כדי שתשרה
עליו רוח טומאה שורה עליו רוח טומאה
אבל

על מדת פורענות ואנו לועקין על כך ואין חנו נעננין אבל מה אעשה וכו' : אי צעו נדיקי - להיות נקיים מכל עון : הוה צרו
עלמא שנאמר כי אם עונותיכם היו מבדילים - הא אם לא היו בהם עונות אין כאן הבדלה : ברא גברא - ע"י ספר יצירה שלמדו
כרוף אלהות של ס' : ולא היה מסדר ליה - שלא היה בו דבור : מן חבריא - הגבראים ע"י החכמים אהה : עיגלא טילתא - גדול כאלו
הגיע לשליש שני וגמרה גדילתו דהכי שביחי ומעלי למיכל כמו (ב"מ ד' טז) ומגדלין אותן עד שיהו משולשין - ל"א * שהיה טוב ובעל טעם כאלו
הוא שליש לבטן : שבעה מיני זכור - שכבת זרע מן' זכרות ומעביר על עיניו ועושה כפסים : אוחז את העינים - אוחז וסוגר עיני
הזכרות ומראה להם כאלו עושה דברים של פלא והוא אינו עושה כלום : המחשב עתים ושעות - לשון מעונן כמו בעל שעות שמחבין את
עונה ואומר היום יפה ללכת לדרך ויליח למחר יפה ליקח מקח וישתכר בו הלוקחו : למודי ערבי שביעיות - ערבי שביעיות למודי רגליין את
להיות חטין יפות : עקרי קטניות מהיות רעות - כלומר העוקר קטנית ואינו קולמן שוב אינן מתלעות ואין מרקבות : פתו נפלה מפיו - לרין לרלג
היום מהיסק : נחש כח מימינו או שועל משמאלו - סימן רע הוא לו : צבי הפסיקו - שהיה הולך ממזרח למערב והצבי הולך מזרח והפסיקו דרכו :

מתיב רבי זירא ילאו עדים זוממין - אלל תמאח היא שגייה בתורת
כהנים גבי פר כהן משיח אחר שראינו דברים שהן כעובד עבודת
כוכבים ודברים שאינן כעובד עבודת כוכבים למה לאמרה עובד
עבודת כוכבים לומר לך מה עבודת כוכבים מיוחדת שחייבין על זדונה
תורה אור כרת ועל שגגתה תמאח אף כל שחייבין

וכו' אי מה עבודת כוכבים מיוחדת
שחייבין עליה מיתת ב"ד אף אני מרבה
חייבי מיתות ב"ד ואת מי אני מרבה
מקלל לאציו ומסי' ועדים זוממין ס"ל
ועשה ילאו עדים זוממין שאין בהם
מעשה ואמאי לא הויא עקימת שפתיו
מעשה הא לא תליא בזכות הלכ : ה"ג
אמר רבא שאני עדים זוממין הואיל
וישנן בקול עיקר חיונן בשמיעת קולם
לפני ב"ד הוא בלא וקול לית ביה ממש
הלכך הוי כמגדף דתלוי בלב : חסמה
בקול לפרהרשה וכשרוה לאכול חסמה
בקול : וסניסגה בקול - מנהג ככלאים
דחייב משום לא תחרוש בזור ובחמור
(דברים כב) : בראיה - עיקר חיונא
בא ע"י הראייה שמעידין שראו וראיה
שמהל לית בה מעשה : מבין הפרקים -
מעלה את המת ויושב לו באחד מבין
פרקי העלמות של משקף כגון על
פרקי אלבעונו או על פרקי זכריו :
ידוע - שם מיה : כי אורחיה - מחוך
קברו ומחוך קך קולו נמוך : לא דסליק
וייביב בין הפרקים - ומיהו קולו נמוך
לפי שאין בו חיונא : בזכורו - מעלה
ומושיב את המת על זכורו :

בגולגולת - המועלת מן המת לארץ
ועונה מה ששולחן אורו ע"י כישוף :
אינו עולה כדרכו אלא רגליו למעלה :
עולה כדרכו - ולא סליק למיחב בין
הפרקים : מה היום מיומים - למה
תחשב יום שבת יותר משאר ימים :
ומה גבר מגוברין - מה לאיש כמוך
להיות שר וגדול מכל אנשים : דמרי
צבי - אדני חפץ לגדלני המלך קיסר
המסילגי : שבת נמי דמרי צבי - הקב"ה
דכריס חפץ וההיך על כבודו : דמי יימר
דהאידינא שבתא היא - ודילמא אחד
משאר ימים הוא שבת : נהר סבטיון
יוכיח - נהר אחד של אנשים וכל
ימות השבת שומץ והולך וביום השבת
שוקט ונח : בעל אוב יוכיח - שאינו
עולה בשבת : קברו של אציו -

דמריס חפץ וההיך על כבודו : דמי יימר
דהאידינא שבתא היא - ודילמא אחד
משאר ימים הוא שבת : נהר סבטיון
יוכיח - נהר אחד של אנשים וכל
ימות השבת שומץ והולך וביום השבת
שוקט ונח : בעל אוב יוכיח - שאינו
עולה בשבת : קברו של אציו -

מעלה עשן שהיה כדון וסרקף ובשבת
פושטי גיהסם שוכתין : כיוסו צייספוס
קללתו - הך קללה אינה אלא גדוף
וכן היה לשונם כמו (מלכים אב) קללה
נמרלת שלא היה שם קללה אלא גדוף :
היינו דורש אל המס'ים - ולמה נכתבו
שניהם במקום אחד : שפתיה רוח
עומאה עליו - שד של בית הקברות
יהא ארבה ומסייעו בכפסיו : המרעיב
עלמו כדי שתשרה עליו רוח טמאה -
כבואת שכינה : עאל"ו - שהיא המרה
נוחגת שפ"י תענית ובקשה ששרה
עליו שכינה דהא מדה טובה יסירה

על מדת פורענות ואנו לועקין על כך ואין חנו נעננין אבל מה אעשה וכו' : אי צעו נדיקי - להיות נקיים מכל עון : הוה צרו
עלמא שנאמר כי אם עונותיכם היו מבדילים - הא אם לא היו בהם עונות אין כאן הבדלה : ברא גברא - ע"י ספר יצירה שלמדו
כרוף אלהות של ס' : ולא היה מסדר ליה - שלא היה בו דבור : מן חבריא - הגבראים ע"י החכמים אהה : עיגלא טילתא - גדול כאלו
הגיע לשליש שני וגמרה גדילתו דהכי שביחי ומעלי למיכל כמו (ב"מ ד' טז) ומגדלין אותן עד שיהו משולשין - ל"א * שהיה טוב ובעל טעם כאלו
הוא שליש לבטן : שבעה מיני זכור - שכבת זרע מן' זכרות ומעביר על עיניו ועושה כפסים : אוחז את העינים - אוחז וסוגר עיני
הזכרות ומראה להם כאלו עושה דברים של פלא והוא אינו עושה כלום : המחשב עתים ושעות - לשון מעונן כמו בעל שעות שמחבין את
עונה ואומר היום יפה ללכת לדרך ויליח למחר יפה ליקח מקח וישתכר בו הלוקחו : למודי ערבי שביעיות - ערבי שביעיות למודי רגליין את
להיות חטין יפות : עקרי קטניות מהיות רעות - כלומר העוקר קטנית ואינו קולמן שוב אינן מתלעות ואין מרקבות : פתו נפלה מפיו - לרין לרלג
היום מהיסק : נחש כח מימינו או שועל משמאלו - סימן רע הוא לו : צבי הפסיקו - שהיה הולך ממזרח למערב והצבי הולך מזרח והפסיקו דרכו :

(ע"י רש"י שירכוין סג.
ושיש רש"י פסחים סח.
וקל"ש ע"י תוס' גיטין
טו. ורש"י שבת י"א.)

לל

קצ"ד א ב ג מ"י פ"ג
מלכות איסורי
ביאה הלכה ד' סנה
לחזין ז':

קצ"ה ד מ"י ט"ז ה':

קצ"ו ה מ"י ט"ז ט"ח
הלכה י':

קצ"ז ו מ"י ט"ז ט"ח
הלכה י':

מאי לא תקלל ש"מ תרתי - ומקלל חזירו גמרינן או מאכ ושאי
או מאכ ותרס דליכא למפרך שכן משונים דאזינו אינו משונה
אע"ג דכפ' שבועת העדות (שבועות דף ל"ו ושם ד"ה מקלל) משמע דמחרש
לחודיה גמר לה וז"ל וגיגמר אביו ומקלל עצמו ותרס דכפרק
שבועת העדות (שם) גמרינן ומקלל
עצמו מדכתיב השמר לך ושמור נפשך
ויש לומר לוי לאו דלשכחן אביו
דגמרינן מנייה חזירו לא הוה
גמרינן בעצמו מה שלא מלינו
שאכור בחזירו :

לא תקלל - שתי קללות במשמע ואלהים נמי ז' לשמות יש צו
הלכך לא תקלל דרשינן אחרוייהו : **מתני'** אינו חייב - סקילה :
עד שהפא נערה - אבל קטנה שקדשה אביה הבא עליה בפקטותה
אינו בסקילה ופלוגתא דתנאי היא איכא למ"ד בחנק ואיכא למ"ד
תורה אור פטור לגמרי : **בטולה** - ולא בטולה :
מאורס - ולא נשואה ואפילו נכנסה
לתופה ולא נבעלה דקרינא ביה בטולה
מיהו לא קרינא ביה מאורסה : ויפא
בזית אביה - למעוטי מסרה האב
לשלושי הבעל וזינתה דרך : **זלו**
עליה שנים - ועדיין היא בטולה כגון
שזלו עליה שלא כדרכה : **הראשון**
בסקילה - דמשכחי אשה כתיב (ויקרא
יט) : **וישני בחנק** - דבעולה היא
והא סתמא רבי היא דאמר שלא
כדרכה נפקא ליה מכלל בטולה לקמן :
ג' ח' נערה ולא בוגרת - אקרא
קאי כי תהיה נערה בטולה מאורסה
וגו' (דברים כג) וסקילה כתיבא התם
נערה משתבא שתי שערות עד
שירצה שחור על הלבן ואין בין
נערות לבגרות אלא ו' חדשים בלבד :
בית אביה - בפרשת מולאי שם רע
כתיב (שם) לזנות בית אביה והתם
נמי סקילה כתיבא : **זו דברי ר"מ** -
אמתיתין קאי דקתני עד שתהא
נערה ומשמע למעוטי קטנה זו דברי
ר"מ דאמר דבטובות זאלו נערות
(דף כ"ט) קטנה אין לה קנס חמשים
כסף דנערה דוקא כתיב ולא קטנה
הלכך גבי נערה המאורסה אין קטנה
במשמע : **אבל חמשים** - שנחלקו עליו
ואמרו יש קנס במקום מדר חולקין
עליו אף כאלן ואומרים קטנה ארוסה
בסקילה ולא מיעט הכתוב אלא
בוגרת : **דילמא** - למעוטי בוגרת ותו
לא אחא למעוטי מידי : **איני** - אי"ל היא
עד שתהא נערה האי לישנא משמע
בהדיא למעוטי קטנה דהכי משמע
אינו חייב בפקטותה עד שגדיל ותהא
נערה ולי למעוטי בוגרת לחוד אחא
הכי איבעיא ליה למתני אינו חייב אלא
על נערה בטולה וכו' : **ותו לא מידי** -
אין עוד להקניט דבר דודאי מתני'
ר"מ היא : **לר"מ** - דלוקמה למתני'
דממעט קטנה אליביה : **לגמרי קא**
ממעט ליה - דפטרין ליה לבגרא
ממיתה הואיל והיא פטורה דלאו בת
עובשין היא ולא קרינן בה ומתו בת
שניה דכתיב גבי שוכב עם אשה
בטולה בעל : **או דילמא מסקילה**
ממעט ליה - אבל חנק מחייבי :
שתיק - רב : **ונימא ליה ומת האיש**
השוכב עם האשה לבדו - בזרועה
כתיב ואם בשדה ימצא האיש את
הנערה המאורסה והחזיק בה האיש
ושכב עמה ומת האיש אשר שכב

מכות מט.

ג"ז שם מח:

[סוכה לו:
י"ג]

קידושין י'
[ע"כ י"א]

קידושין ט:

ע"ל נא:

[מדות ט"ז
ח"ב לעיל נא.
כ"ח ימות ז']

מאי לא תקלל ש"מ תרתי : **מתני'** ***הבא**
על נערה המאורסה אינו חייב עד שתהא
נערה בחולה מאורסה והיא בבית אביה
באו עליה שנים הראשון בסקילה והשני
בחנק : ג' ח' נערה רבנן ***נערה יולא בוגרת**
בטולה ולא בעולה מאורסה ולא נשואה
בבית אביה יפרט לשמסר האב לשלוחי
הבעל אמר רב יהודה אמר רב זו דברי ר"מ
אבל חכמים אומרים נערה המאורסה יאפי'
קמנה במשמע א"ל רב אחא מדפתי לרבינא
ממאי דמתני' ר"מ היא ולמעוטי קמנה נמי
דילמא רבנן היא ולמעוטי בוגרת ותו לא
א"ל האי אינו חייב עד שתהא נערה בחולה
מאורסה אינו חייב אלא על נערה בחולה
מאורסה מיבעי ליה ***ותו לא מידי בעא**
מיניה ר' יעקב בר אדא מרב בא על הקמנה
מאורסה לר"מ מהו לגמרי ממעיט ליה או
מסקילה ממעיט ליה א"ל מסתברא מסקילה
ממעט ליה והכתיב ***ומתו גם שניהם עד**
שיהו שניהן שוין שתיק רב אמר שמואל
מאי מעמא שתיק רב ונימא ליה ***ומת האיש**
אשר שכב עמה לבדו כתנאי ומתו גם שניהם
*עד שיהו שניהן שוין דברי ר' יאשיה רבי
יונתן אומר יזמת האיש אשר שכב עמה
לבדו ואידך ההיא ומתו גם שניהם מאי
דריש ביה אמר רבא למעוטי מעשה
*היודדים ואידך מעשה היודדים לאו כלום
'היא ואידך האי לבדו מאי דריש ביה
*כדתניא באו עליה עשרה בני אדם ועדיין
היא בטולה כולם בסקילה ר' אומר הראשון
בסקילה וכולן בחנק תנו רבנן ***ובת איש**
כהן כי תחל לזנות רבי אומר תחילה וכן
הוא אומר ומת האיש אשר שכב עמה לבדו
מאי קאמר אמר רב הונא בריה דרב יהושע
רבי בר' ישמעאל סבירא ליה ***דאמר ארוסה**
יצאה לשריפה ולא נשואה והכי קאמר אם
החילת ביאה בוגרת בשריפה אידך בחנק
מאי וכן כי החם מה התם בתחילת ביאה
קמשחעי קרא הבא נמי בתחילת ביאה
קמשחעי קרא אמר ליה רב ביבי בר אבוי
מר לא הכי אמר ומנו רב יוסף ר' בר' מאיר
ס"ל דאמר ***נשאת לאחד מן הפסולין מיתתה**
בחנק והכי קאמר אם תחילת אהלתה
בוגרת בשריפה ואידך בחנק ומאי וכן
סימנא

עד שיהיו שניהם שוין - פ"ה בני
עונשין וקשה תקשה לרבנן
דמחייבין אפי' סקילה וי"ל דלרבנן
ניחא דדיניה בסקילה כנערה
המאורסה דלא ק"ל מומתו גם
שניה דנשואה כתיב אבל לר"מ
דיניה כנשואה בחנק ה"ל למפטרי
מהאי קרא והשתא בין לר"מ בין
לרבנן כנשואה פטור ומתני' דמיימי
לעיל (דף כ"ה) ומחייבין עליה משום
אשת איש לא אחיא כותיהו אינ
כרבנן ובארובה ומיהו כיון דדייקין
לעיל אפי' בהמה כל שכן נשואה
אלא כר' יונתן אחיא כיון דלא מוקי
גם שניהם אלא למעוטי מעשה
הורוס ועוד י"ל דלרבנן כיון דאין
דינם משתנה בשביל קטנות מסתברא
שפיר לאוקומי גם שניהם לדרשה
אחריתי ומתני' דלעיל כרבנן אבל
לר"מ דמשתנה דינו מסקילה לחנק
בקטנה ארוסה סברא הוא דנשואה
דרשינן גם שניהם לפטור לגמרי ור"ת
מפרש דלא קאמר שתיק שוין בני
עונשין אלא שוין במיתה אחת והשתא
לרבנן דבח על הקטנה בסקילה שפיר
כיון דאם היתה היא בת עונשין היו
שוין במיתה אחת אבל לר"מ בא על
הקטנה בחנק דאם היתה בת עונשין
היתה בסקילה ואין זה שוין במיתה
אחת א"כ נשואה קטנה לכ"ע במיתה
אחת שוין וז"ל בת כהן שהיא בשריפה
וזבעלה בחנק ליפטריה לגמרי כיון
דאין שניהם שוין במיתה אחת וי"ל
דלמפטור לגמרי אי אפשר משום
דרשינן *לגבי זוממים לעשות לאחיו
ולא לאחיות :

ע"י בערוך ערך הכרוב
לחם יבמות נ"ה ד"ה
אמר וכו' וכן בהר"ש
שם ס"ד ד'

[לקמן ז']

מעשה יודוין - קשה דכפרק
הבא על יבמתו (יבמות דף
נ"ה) משמע דלא בעי קרא דפריך
פשיעא פריעותא קאמר רחמנא
ולגירסת הספרים מעשה הורוס
נמי קשה דהוא ממעט מדכתיב (ויקרא
יט) שכבת זרע פרט למשמש מתה* :
והאי לבדו מאי דריש ביה
לכדתניא - וז"ל הא ר"מ
אית ליה הך ברייתא דקתני מתני'
הראשון בסקילה והשני בחנק וז"ל
הכי קאמר שמואל מ"ט שתיק רב
מיבעי ליה לאידך דרשה ויש לומר דתרי שמת מונה :

[ע"י חס' יבמות נ"ה :
ד"ה לאמר וכו' וכן כתיב
ישוכ לזה]

עמה לבדו למה לי אילימא למעוטי לזידה הא בהדיא כתיב ולנערה
לא תעשה דבר אלא להביא את הבא על הקטנה מדעתה וזל"ג
דפטור זידה לאו משום אונס אלא משום קטנות לזידה לאו בת עונשין
לגמרי איהו מיהא מחייב : **שניהם שוין** - שני בני עונשין : **למעוטי מעשה יהודין** - מחדד ומקשה אברו בבשרה מבחזן דהוא נגעה והיא
אינה נגעת להכי כתיב שניהם שיהיו שניהם שוין נהגין ומיהו שלא כדרכה אף על גב דהיא אינה נהגית ממשכבי אשה איתרביאי
לחויבא : **לא כלום הוא** - ולא איכסריך למעוטי ואיכא דלממי מעשה הורוס (בבא בתרא דף נ"ג) שהטומינה שבע שנים בדבש :
ועדיין היא בטולה - שבאו כולם שלא כדרכה : **וכולן בחנק** - דגבי סקילה לבדו כתיב וקרא יתירא הוא למעוטי כי האי גוגא
דאף על גב דקרינא ביה בטולה אין בסקילה אלא אחד מהם ארוח ששכב עמה לבדו דהיינו ראשון שביאתו היתה יחידית : **ר'**
אומר - כי תחל תחלה ולקמיה מפרש לה : **דריש ישמעאל** - בריש פירקין : **אם תחלת ביאה בטולה** - שזו היא ביאה ראשונה
שכבעלה : **כי תחל לזנות** - מה מלינו כנערה המאורסה שאלה מתקן לסקילה ולא יאלה אלא ביאה ראשונה וכתיב לבדו למעוטי שני
אף בת כהן לא נשתנית מיתתה אלא ביאה ראשונה הלכך כנערה בטולה היא ארוסה הכתוב מדבר : **כר"מ ס"ל** - דלאמר בת כהן
נשואה לכשר בשריפה אבל נשאת לאחד מן הפסולין שנחללה משעת נשואין שוכב אינה אלא בחנק והאי תחלה דקאמר רבי ה"ק אם זו
תחלת חילולה בשריפה ואם לאו בחנק : **ומאי וכן** - הכא לא קפיד אלא תחלת חילול ולא תחלת ביאה והתם תחלת ביאה נמי קפיד :
סימנא

